

در بررسی ادیان بحث در جواب‌گویی به فطرتِ حقیقت‌یاب‌مان باید باشد

شماره پرسش: ۱۰۹۹۸

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۳/۱۰/۷ ۰۶:۰۰:۰۰

متن پرسش

بسم الله سلام: اگر انسان برای اینکه شکش خالص باشد و مطمئن باشد پیش فرضهاش کمترین تأثیر رو در انتخابهاش می‌گذارد، تصمیم‌بگیره متون دینی اسلامی رو کنار بگذاره. کار درستیه؟ بنده وقتی که خواستم در عقایدم تحقیق کنم یا به عبارتی دچاری شک شدید شده بودم همیشه یک زمزمه درونم بود که باید این طوری شکم را خالص نگه دارم و ابتدا دنبال استدلالات برون دینی باشم که البته این اتفاق هم نیفتاد. طولی نکشید که فهمیدم کار عاقلانه ای نیست که انسان ذهن و دلش را پارکینگ مکاتب و عقاید مختلف بکند. نمی‌دانم این زمزمه تا چه حد عقلانی بوده و تا چه حد شیطانی و نفسانی!! نمی‌دانم هم این کار چقدر درست بوده! این زمزمه‌ها و تصمیمات هرچه و از هر نوع که بوده باشد شاید منجر شده باشد که رابطه‌ام با این متون کم شود اما این طور نبوده که این رابطه به کلی قطع شده باشد، برای خواندن مکاتب غیر اسلامی و غیر دینی کمترین وقت را گذاشتم در تمام این زمان‌ها بیشتر به مطالعه و تفکر در متون اسلامی و نظرات اساتید مسلمان پرداخته‌ام حتی یک ذره فلسفه هم که خوندم فلسفه اسلامی بوده، اما بالاخره این قضیه آثار قلبی بدی برایم داشته و باعث شده تحقیقاتم تا حدی ناقص و غیر روشمند جلو برود. ممنون می‌شوم مرا راهنمایی کنید و از درست و غلط بودن کارم آگاهم کنید و اینکه الان باید چطور ادامه بدهم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بحث در جواب‌گویی به فطرتِ حقیقت‌یاب‌مان باید باشد، فطرتی که در عین دنبال حقیقت‌بودن حقیقت را می‌شناسد. وقتی خداوند ما را با حقیقت اسلام آشنا کرده و از طرفی با مطالعه‌ی سایر ادیان متوجه می‌شویم آن ادیان خارج از وجوه تحریفی‌شان، اشاره به حقیقتی دارند که به صورت فعال و با نشاط در اسلام هست، چه جای نگرانی است؟ شما سعی کنید از یک طرف اسلام را عمیقاً بشناسید و در هر فرصتی هم که پیش آمد نظر سایر ادیان موجود را در رابطه با توحید و معاد و نبوت بررسی کنید تا راحت‌تر متوجه عظمت دین اسلام شوید. بنده به عنوان کسی که تا حدی این کار را کرده‌ام این پیشنهاد را به شما دارم. موفق باشید